

Lednicko-valtický hudební festival

Skvělá hudba jen kousek od Vás!

3/10 – 17/10/2020

Sázím na zvědavost a důvtip našeho publika

Houslista Jiří Partyka založil v roce 2016 Lednicko-valtický hudební festival.

Lednicko-valtický hudební festival slaví v tomto roce své páté výročí. Za tu dobu se etabloval v nepřehlédnutelnou podzimní akci, která přitahuje pozornost nejen v České republice, ale i v zahraničí. O přípravách jubilejního 5. ročníku jsme si povídali s uměleckým a výkonným ředitelem LVHF Jiřím Partykou, člověkem absolutně zapáleným pro věc, který s potřebnou dávkou ryziho moravského temperamentu krok za krokem buduje jeden z nejkrásnějších a nejlépe fungujících festivalů klasické hudby v této republice.

Jakou cestu ušel festival za pět let své existence?

V roce 2016 jsme začínali dvěma koncerty. Už tenkrát jsem ale cítil obrovský potenciál, který Břeclavsko nabízí. Dnes se řekne Lednicko-valtický hudební festival a mnoho lidí již ví, že tato akce existuje.

Počet koncertů se ustálil na magickém čísle osm. Proč?

Osm koncertů jsem zvolil skutečně záměrně, inspirován zednářskou symbolikou lednického parku z dob Aloise I. z Lichtenštejna a lichtenštejnského architekta Josepha Hardtmutha, v jejichž době – v období klasicismu – se tento kult mystické symboliky velmi vyznával. Magického čísla osm se ale nedržíme zcela dogmaticky, protože vedle koncertů nabízíme také nezanedbatelný počet edukačních a doprovodných programů.

Festival navazuje od svého počátku na odkaz rodu Lichtenštejnů. Zůstáváte i letos v této programové linii?

Tentokrát jsem se rozhodl dát festivalu multikulturní přesah s ambicí ukázat, jak inspirativní může být propojení klasické a lidové hudby. Lichtenštejnové se o jiné kultury vždy velmi zajímali, postavili minaret, čínský pavilon, maurskou vodárnu. Navíc repertoárově je z čeho vybírat, nápady by vydaly na mnoho festivalových ročníků. Doufal jsem, že se nám podaří objevit pro posluchače něco nového, jedinečného, a jsem nesmírně rád, že lidé naši snahu zavnímali a o koncerty je opravdu obrovský zájem, za což jsem velmi šťastný.

Na co se tedy můžeme těšit?

Festival zahájí fantastický Janoska Ensemble, který je pověstný svým uměním improvizace, takže každý

koncert je v podstatě unikát. Přijede Pavel Haas Quartet, šestnáctičlenný držitel pomyslného „Oscar“ vážné hudby – britské Ceny Gramophone. V Mikulově uvedeme mimořádně barevný program rozkročený od funky motivů přes folklór až po virtuózní klasický repertoár s Václavem Hudečkem, Janem Rokytou, Klárou Blažkovou, Ensemble FLAIR

Mám rád, když jsou z muzikantů cítit emoce

a Janáčkovým komorním orchestrem. Rozeznáme další ze saletů LVA, tentokrát to bude Rybníční zámeček, a připravili jsme také jeden koncert v Rakousku na zámečku Wilfersdorf, kde zazní program s vynikající houslistkou Markétou Janouškovou a Cimbá-

lovou muzikou Jiřího Janouška na pomezí vážné a klasické hudby s názvem FolkloreClassic. Jde o projekt, který se probojoval do finále prestižní světové soutěže Web Concert Hall Competition 2012 a zazněl na mnoha festivalech v zahraničí, takže vřele doporučuji udělat si tento malý výlet. Přijede skvělá španělská kytaristka Andrea González Caballero, kterou BBC Music Magazine označil za jeden z největších kytarových talentů současnosti. A celý festival vyvrcholí galakonzertem kapely Čechomor s Moravskou filharmonií Olomouc ve Valticích. Takže je z čeho vybírat!

Na kterého interpreta jste osobně nejvíce pyšný?

Na všechny! Všichni jsou naprosté špičky ve svém oboru a naši příznivci to vědí. Důvěřují nám. Sázím na zvědavost a důvtip našeho publika, že se ti, kdo mají zájem

LVHF propojuje půvab architektonických památek jižní Moravy s krásou klasické hudby.

o klasickou hudbu, podívají na naše webové stránky, dohledají si informace a poslechnou si hudbu, kterou nabízíme, protože jsme je nikdy v minulosti nezklamali.

Kde pro vás leží hranice super kvalitní hudby, kterou chcete na festivalu prezentovat?

Jsem houslista, takže v tónu a v technice. A v radosti z hudby, kterou daný umělec dokáže předat publiku. To jsou pro mne měřítka hodnot, které potřebuji naplnit, abych měl jistotu, že koncert bude fungovat a lidi budou nadšeni. Mám rád, když jsou z muzikantů cítit emoce a jejich láska k hudbě. Když si zkrátka na festival neprijedou pouze pro honorář.

Všichni splnili bezeslytku svůj slib

Jak si šéf hudebního festivalu udržuje elán a inspiraci?

Poskák trávu nebo zrovna nedávno jsem ryl. Manuální práci. Strašně mě baví vrtat se v hlíně, rád se večer procházím po zahradě a dívám se, jak všechno roste. Tyhle okamžiky nahodí mou hlavu do dalšího dne.

Co stojí za mimořádným diváckým úspěchem LVHF?

Myslím, že jsme publikum uchvátili tím, že mu nabízíme něco, co možná nikdy neslyšelo. Že lidi dokážeme vtáhnout do hudby. A také se snažíme o jejich maximální komfort – na našich koncertech nabízíme kávu, nealko, prezentují se zde místní vinaři. Chceme, aby byl festival rovněž společenským zážitkem, místem, kde se mohou lidé potkávat, popovídat si s přáteli, věnovat se duchovním záležitostem.

Můj první dojem z festivalu byl pocit velké hrdosti publika, že jsou jeho součástí.

Kdyby na nás nebylo hrdé, nevracelo by se k nám. Kdyby na nás nebyli hrdí naši partneři, nepodporovali by nás. My jsme na oplátku hrdí na ně a přístupujeme k nim s největší péčí. Zvláště v tomto roce, který vůbec nebyl snadný, je jejich přízeň a pomoc opravdu obdivuhodná. Nejen, že se skvěle prodávají vstupenky, ale zůstali také všichni naši strategičtí partneři z řad sponzorů. Generální partner festivalu ZFP GROUP, společnosti AlcaPlast, S.M.K., CzechFund, ti všichni splnili bezeslytku svůj slib a za to jim opravdu strašně moc děkuji. Dokonce se k nám přidali i partneři noví, například Stavební firma PLUS nebo Volvo Car ČR, což je naprosto fantastické.

Přesto je doba díky covid-19 stále nejistá. Jste připraveni?

Momentálně máme pořešeny všechny eventuality s cílem, aby mohl festival zdárně proběhnout. Rozdělujeme na sektory, vyrábíme festivalové roušky. Do začátku ale pořád zbývá měsíc a já věřím, že se během něj situace uklidní a podzim bude krásný, byť média nás neustále straší. Lidé mají po kultuře hlad!

**Stáhněte si Katalog LVHF 2020
Rozhovory se všemi umělci festivalu!**

Hudba je jen odrazem určité chvíle

So 3. 10. | 19:00

Světově známý Janoska Ensemble slavnostně zahájí v zámecké jízdárně v Lednici 5. ročník LVHF hudbou ze svého úspěšného „zlatého“ alba Revolution na labelu Deutsche Grammophon. Jste-li lovcem neopakovatelných zážitků, pak vám tento koncert vřele doporučujeme, jelikož ve stejné verzi tyto skladby již nikdy neuslyšíte. Taková je síla improvizace bratrů Ondřeje, Romana a Františka Janoškových a jejich švagra Julia Darvase. Partnerem koncertu je společnost ZFP GROUP, generální partner LVHF 2020.

Ne 4. 10. | 14:00

O působení břeclavské větve židovské rodiny Kuffnerů, jež po sobě na jižní Moravě zanechala nesmazatelnou stopu v hospodářské, kulturní a filantropické oblasti, bude vyprávět historička PhDr. Alena Káňová. Přednáška se koná v Obřadní síni židovského hřbitova v Břeclavi. Výtěžek dobrovolného vstupného bude věnován na opravu náhrobků židovského hřbitova.

Ne 4. 10. | 17:00

„Tak krásná jako měsíc, tak zářící jako hvězdy, byla jsi pro mne poslána z nebes jako dar,“ zpívá se v písni Shein vi di levona Josepha Rumshinského. Do putavého světa klezmerů a židovských písní s námi můžete odcestovat v programu s názvem Shalom Klezmer společně se souborem Ostrava Klezmer Band a sopranistkou Johanou Černo-horskou v krásných prostorách břeclavské synagogy, která se pro festivalové publikum otevře poprvé ve své historii.

St 7. 10. | 16:30

V další přednášce odhalí uznávaný zahradní architekt doc. Přemysl Krejčířík všem zájemcům z řad návštěvníků festivalu taje a zákoutí lednického zámeckého parku. Hlavní osu procházky budou tvořit stavby inspirované orientálními kulturami – minaret, čínský pavilon či maurská vodárna. Vstupné je opět dobrovolné.

Pá 9. 10. | 19:00

Česká hudba se pyšní třemi smyčcovými kvartety, které dobyly svět: Z mého života, Listy důvěrnými a Americkým kvartetem Antonína Dvořáka. Dva z nich – Smyčcový kvartet č. 1 e moll „Z mého života“ Bedřicha Smetany a Smyčcový kvartet č. 2 „Listy důvěrné“ Leoše Janáčka – zazní na koncertě jednoho z nejpozoruhodnějších komorních ansámblů světa, držitele šesti prestižních Cen Gramophone, Pavel Haas Quartet. Naprosto výjimečný večer v Rytířském sále zámku Lednice. Poslední vstupenky v prodeji!

Jednou z hlavních postav koncertu 10. října v Mikulově bude český houslový virtuos Václav Hudeček. Na snímku v objetí s uměleckým ředitelem LVHF Jiřím Partykou.

© Martin Tiso

V sobotu 10. října čeká na příznivce festivalu večer plný barev, energie a nečekaných nástrojových kombinací. V Mikulově zazní hudba rozkročená od funky motivů přes ryzí folklórní inspirace až po virtuózní skladby Pabla de Sarasateho a Maurice Ravela. S legendou české hudby Václavem Hudečkem a skladatelem Janem Rokytou jsme si povídali nejen o chystané světové premiéře, ale i o střetu dvou galaxií a připálených karbanátcích.

Mistře, v Mikulově stanete na jednom pódiu s folkloristy. Nečekáte výše zmíněný střet dvou rozdílných galaxií?

VH: Naopak! Na základě mých zkušeností jsou folklorem políbení muzikanti na pódiu daleko uvolněnější a hrají tak nějak upřímněji. Navíc nás čeká experiment. V Cikáncce Maurice Ravela použijeme netradičně cimbal.

Místo harfy?

VH: Ano, a myslím, že to bude nejen velmi zajímavé, ale skladbu to ještě více přiblíží původnímu folklórnímu zdroji, který Maurice Ravela inspiroval. K romské lidové muzice. Já osobně jsem plný očekávání a také jsem přesvědčen, že by byl Ravel rád, kdyby mu to nějaký pořádný moravský cimbalista v jeho době zahrál!

V kontrastu s klasikou stojí lehce funky skladba Flair Exercise Vocal.

JR: Její vznik je spojen se začátky Ensemble FLAIR, kdy jsme se hodně sehrávali na určitých komplikovaných rytmech. Hledal jsem způsob, jak lidovou hudbu představit nově. Když jste třicet let ponořený v určitém žánru, dostanete se do jakéhosi autistického

Ensemble FLAIR v čele s Janem Rokytou propojí svou hudbu inspirovanou folklórem se zvukem Janáčkovy komorního orchestru.

© Ensemble FLAIR

Cimbal přiblíží Ravela původnímu folklórnímu zdroji: romské hudbě

kotle a začínáte trpět pocitem, že vám nikdo nerozumí. Komunikace s běžným posluchačem, s někým, kdo možná v životě neslyšel lidovou píseň, je ale nesmírně důležitá. Flair Exercise Vocal je přesně typem takového dialogu.

Kde pro vás leží hranice, kam až lze lidovou melodii posunout?

JR: Těžko říct, žádné hranice si nestanovuji. U každého nápěvu

ale potřebuji vědět, odkud je, o čem se v něm zpívá, kdo ho zaznamenal. To, co pak zkomponuji, je odrazem určité chvíle. Muzika probíhá v čase. Co vymyslím dnes, zítra cítím trošičku jinak. Proto, když píšete, raději o hudbě děle přemýšlím, nosím ji v hlavě a nechávám ji tam pracovat.

Co se vám honí v hlavě ohledně Valašských sonetů, které píšete exkluzivně pro festival?

JR: Přijďte si je poslechnout! (usmívá se) Ale řeknu to asi tak. Pracuji v nich především s hlubokou poetikou slova. Valašsko, kterým je inspirována, disponuje úžasným slovesným materiálem. Přitahují mě krásné metafory, třeba tato: „Spěšej by ze skaly voděnka kapkala, než bych já, synečku, o tě zaplakala. Že ty mne opouštíš, teho sa nebójím, nájdú si iného, o tebe nestójím.“ Náhery, že? Jsou to pro mne taková valašská haiku. Společně se zpěvačkou Klárou Blažkovou, která bude skladbu premiérovat, jsme poskládali texty z různých valašských sbírek a jeden z textů o lásce k rodnému kraji jsem si propůjčil od básníka Josefa Kaluse.

Když jste zmínil Kláru Blažkovou, je pravda, že ji Jarmila Šuláková označila za svou pěveckou nástupkyni?

JR: Klára nikde sama o Jarmilině výroku o jakémkoliv nástupnictví nemluví, je v tomto velmi opatrná. Nicméně, když jsem s Jarmilou točil pořad k jejím osmdesátým pátým narozeninám, tak jsem se jí na to zeptal. Odpověděla: „No samozřejmě.“ A když jsem se jí zeptal proč, řekla: „Dokáže to prožívat aj vyzpívat.“ Genius loci. Klára dokáže přesně vystihnout charakter a hloubku textů filozofičtějšího charakteru.

Každý se může sám svobodně rozhodnout

Není právě „filozofičtější charakter“ to, co dnes lidi od klasické hudby a možná i od folklóru vzdaluje?

VH: Když se dnes s někým bavím na toto téma, používám takové trefné přirovnání k jídlu. Někteří lidé se spokojí s tím, že chodí na hamburgery, pijí sladkou koku a jsou takhle se svým životem spokojeni. A pak jsou lidé, kteří rádi ochutnávají rozličné pokrmy z různých koutů světa. První skupina symbolizuje poslechnout několika málo populárních hitů a čtení titulků na internetu. Druhou skupinu si představuji tak, že poslouchá worldmusic, folklór, vážnou hudbu nebo třeba jazz a ráda sáhne po knihách Stefana Zweiga, Karla Čapka, Milana Kundery nebo Liona Feuchtwangera. Každý se může svobodně rozhodnout, jestli se v životě spokojí s připáleným karbanátkem, nebo jestli touží ochutnat i něco lahodnějšího. Ta druhá skupina je podle mého v životě mnohem šťastnější a spokojenější.

Pavel Haas Quartet

„Hrají s takovou naléhavostí, že bych přísahal, že na stránce ještě ani nezaschl inkoust!“ napsal o Pavel Haas Quartet britský časopis Presto Classical. Jedno z nejlepších smyčcových kvartetů světa, šestinasobný držitel Ceny Gramophone, ozdobil festival uvedením dvou stěžejních děl české komorní hudby.

Nejzajímavější smyčcové kvarteto světa Gramophone

Pá 9. 10. | 19:00

Státní zámek Lednice Rytířský sál B. Smetana, L. Janáček

Šestinasobný držitel prestižní Ceny Gramophone uvede na festivalu díla Bedřicha Smetany a Leoše Janáčka.

© Marco Borggreve

Do světové elity se katapultovali vítězstvími v Mezinárodní interpretační soutěži Pražské jaro a Premio Paolo Borciani v italském Reggio Emilia v roce 2005. O rok později získali svou první Cenu Gramophone a BBC Music Magazine Award. Následovala Cena ECHO Klassik v kategorii „Rising Star“ v roce 2007, účast v prestižním programu BBC New Generation Artists v letech 2007–

2009 a mimořádné stipendium nadace Borletti-Buitoni Trust, jež podporuje nejnadanější mladé umělce světa. Tyto úspěchy otevřely Pavel Haas Quartet cestu na největší světové koncertní pódiá, na kterých pravidelně účinkuje dodnes. V této sezoně se představí mimo jiné v londýnském Wigmore Hall, Concertgebouw Amsterdam, Teatro della Pergola ve Florencii nebo

v sérii koncertů v USA. Soubor se pyšní mimořádně oceňovanou diskografií. Do této chvíle natočil sedm alb, z nichž šest získalo Gramophone Award, nejvyšší možné ocenění v oblasti klasické hudby. Pavel Haas Quartet uvede na festivalu dvě díla ověšená touto mimořádnou cenou: Smyčcový kvartet č. 1 „Z mého života“ Bedřicha Smetany a Janáčkovy Listy důvěrné.

Chceme pomáhat lidem v místě, kde žijeme

Není asi nic krásnějšího, než natáčet rozhovor obklopen vinicemi táhnoucími se až za horizont se sklenkou dobrého vína v ruce a s příjemnými lidmi za mikrofonem. A přesně to se stalo na konci června při setkání s manželi Jarmilou a Vladimírem Poliakovými, zakladateli a hlavními akcionáři společnosti ZFP GROUP, která se letos počtvrté stala generálním partnerem Lednicko-valtického hudebního festivalu.

Manželé Poliakovi založili svou společnost v roce 1995. Dnes mají přes dvě stě zaměstnanců a přibližně jeden a půl tisíce obchodních zástupců v České republice a na Slovensku.

© ZFP GROUP | Tomáš Škoda

Jarmila a Vladimír Poliakovi jsou jedni z nejvýznamnějších podporovatelů kulturních, sportovních a charitativních projektů na jižní Moravě. Ona pochází z Velkých Bílovic, on ze slovenského městečka Sološnica. V roce 1995 založili firmu ZFP s. r. o. (Zprostředkování financí Poliak), ve které začali realizovat své podnikatelské plány ve světě vzdělávání a financí. Dnes spadají do portfolia ZFP GROUP aktivity zaměřené na zprostředkování finančních produktů, prohlubování finanční gramotnosti, prodej energií, obchod s realitami, poradenství v oblasti investic a průmyslových majetkových rizik a síť seminárních hotelů. Vzdělávací ZFP Akademií za dobu jejího působení prošlo na tři sta tisíc lidí. Společnost působí na českém a slovenském trhu.

Co vás přivedlo k LVHF?

JP: Naše spolupráce začala nevinně, když mne jednoho krásného odpoledne oslovil v naší restauraci Pohoda mladý, šarmantní muž, ze kterého se vyklubal umělecký ředitel Lednicko-valtického hudebního festivalu Jiří Partyka. Od vzájemného otukávání se jsme se postupně dopracovali až ke generálnímu partnerství k celému festivalu.

Čím vás tento projekt zaujal?

JP: Nádhernými lokacemi, které nabízí Lednicko-valtický areál. Nápad propojit je s hudbou nám přišel jako krásná myšlenka. Druhým důvodem bylo zapálení, nadšení a energie, které jsme viděli u festivalového týmu. A třetím? Chceme pomáhat rozvíjet místo a podporovat lidi tam, kde žijeme.

Vidíte nějakou paralelu mezi festivalem a firemní kulturou ZFP GROUP?

JP: Kultivovanost. Na festivalových koncertech se pohybuje vytržená noblesní společnost s širším pohledem na svět. Snažíme se, aby u nás pracovali stejně kultivovaní lidé.

Spoluprací můžeme všichni jen získat

Festival se stal zajímavým místem pro setkávání soukromé a veřejné sféry. Využíváte této možnosti?

VP: Takovou platformu samozřejmě velice vítáme, a to z jednoho důvodu. Zájem podnikatele by mělo být podporovat lokální projekty a zájem regionálního politika naopak podporovat lokální firmy, protože peníze, které tyto zaplatí na daních, plynou zpět do rozpočtů měst a obcí. Tento jistý druh patriotismu by tedy měl být vzájemný. Spoluprací můžeme všichni jen získat, a hlavně tím může získat region. Každá příležitost umožňující tuto vzájemnou diskuzi je velmi přínosná.

Existuje podle vás spojitost mezi kariérou umělce a podnikáním?

JP: Pro mne ano, a to že bez píle, tréninku, houževnatosti a cílevědomosti se nedokáže nic.

VP: Napadá mne ještě jeden přírůstek, a to že fungujeme jako orchestr, ve kterém má každý jeden hráč svou roli. Jakmile jeden ná-

stroj vypadne, už to skřípe. U nás jsou lidé navázáni jeden na druhého. Jsme tým, který spolu musí spolupracovat.

Kultura je dnes čím dál více propojena s přízní a pomocí mecenášů. Proč třicet let po revoluci neexistuje v České republice velký mecenáš jako třeba v USA?

VP: Třicet let nic neznamená. U nás zatím nepředala první generace byznysu té druhé, zatímco v USA už jste v nějaké páté, šesté generaci. Za tu dobu zde rodiny nakupily úplně jiný majetek. Například musíme mít dost, abyste měli z čeho rozdávat. V České republice platí také podnikatelé velmi vysoké daně. Když jste mecenášem v USA, téměř vše si odečtete. U nás si neodečtete skoro nic, a ještě vás zdaní dvakrát. Stát nestojí o podnikatele, chce zaměstnance a trochu pesimisticky si myslím, že nebude lépe, protože Evropa směřuje k rovnostářství a přerozdělování.

Proč vy konkrétně mecenujete? Chcete něco změnit či ovlivnit?

VP: Takto neuvažujeme. Uvědomujeme si, že mnozí lidé jsou odkázáni na finanční pomoc dru-

hých. Staří lidé, mládežnické sportovní kluby, kde vidím dvě stě padesát dětí, jak se nepoflákají po ulicích, ale za něčím jdou. Potřebujeme ale jistotu, že peníze, které si de facto odřekneme, jdou na dobrou věc. Že se z nich něco vytváří, minimálně nějaký krásný pocit. A že pomáháme reprezentovat město a region, kde žijeme.

Lidé v ZFP jsou zvyklí podporovat

Vedete k mecenátu i své zaměstnance?

JP: Určitě ano. Spousta z nich, včetně našich obchodních zástupců, se angažuje v různých charitativních projektech. Například v době koronaviru to bylo shánění dezinfekcí, roušek, dávali krev. Když naši lidé ze sítě něco podpoří, firma k tomu přidá určitá procenta. Lidé v ZFP jsou zvyklí podporovat, je to pro ně přirozenost a my jim jdeme příkladem.

Celý rozhovor najdete na lvhf.cz/rozhovorpoliakovi

So 10. 10. | 19:00

Program plný barev, energie a nečekaných nástrojových kombinací okořeněný světovou premiérou se skvělými sólisty – houslistou Václavem Hudečkem, mezzosopránistkou Klárou Blažkovou a cimbalistou a flétnistou Janem Rokytou – zavítá do impozantních prostor zámku Mikulov. Jak bude znít Ravelova Cikánka s cimbalomem a stihne Janáčkův komorní orchestr zahrát populární Bartókovy Rumunské tance za čtyři minuty a tři sekundy? Na to vše dá odpověď koncert s poetickým názvem *Studánky inspirace* pojíající svět klasiky a folklóru.

Ne 11. 10. | 16:00

Zákonitá manželka Josepha Haydna balila do jeho rukopisů nádoby. On na oplátku věnoval své nejslavnější skladby svým múzám. Tento a řada dalších příběhů se odvine v pátém festivalovém koncertu, kterému otevře svou náruč Rybníční zámeček u Lednice. Stylový program, jenž akcentuje 150. výročí narození Vítězslava Nováka, představí vynikající Trio Lobkowicz, které tvoří tři výjimečné talenty mladé generace českých umělců – klavírista Lukáš Klánský, koncertní mistr České filharmonie Jan Mráček a violoncellista Ivan Vokáč.

St 14. 10. | 19:00

„Vyrůstla jsem obklopena klasikou hudbou. Rodinné kořeny mne však přivedly rovněž k folklóru, který se stal mou životní inspirací. Právě z ní se zrodil program *FolkloreClassic*“, říká hlavní protagonistka šestého koncertu festivalu, houslistka Markéta Janoušková. Program na pomezí vážné a lidové hudby, který se proboují do finále Web Concert Hall Competition 2012, propojuje strhujícím způsobem skladby českých, slovenských, maďarských a rumunských autorů a zároveň dává příležitost k prohlídce lichtenštejnského zámečku Wilfersdorf v Dolním Rakousku.

Pá 16. 10. | 19:00

Vítězka mezinárodních kytarových soutěží v Římě a ve Valencii, žačka kubánského kytarového virtuosa Manuela Barrueca a podle BBC Music Magazine jeden z největších vycházejících kytarových talentů světa, španělská kytaristka Andrea González Caballero, přiváží na LVHF program, jenž akcentuje krásu a rozmanitost španělské hudby 19. a 20. století. Jejím hostem bude houslista Jiří Partyka. Program s názvem *Španělská smyslnost* hostí zámecké divadlo ve Valticích.

So 17. 10. | 19:00

Dnes již legendárními písněmi *Mezi horami*, *Proměny*, *Slunéčko* nebo *Velické zvony* v podání skupiny Čechomor, Moravské filharmonie Olomouc a dirigenta Jana Kučery, okořeněnými novými tituly v aranžmá Adama Sztaby z posledního alba Nadechnutí. Tímto programem se poeticky rozloučíme s LVHF 2020 v impozantní zámecké jízdárně ve Valticích. Součástí vstupenky je rovněž vstup na besedu s malířem a grafikem Antonínem Vojtkem od 18 hodin ve Španělské konírně valtického zámku.

www.lvhf.cz

Janoska Ensemble

Bezprecedentní technická virtuosita, jedinečná souhra a fascinující pohyb mezi vážnou hudbou, jazzem, popem, kubánskou rumbou nebo vídeňskou klasikou konce 19. století. Tak lze charakterizovat světově proslulý ansámbl, jenž vznikl spojením dvou rodin s hudební tradicí čítající několik generací.

Jejich inspirace je nevyčerpatelná

Lalo Schiffrin

So 3. 10. | 19:00

Zámecká jízdárna Lednice
J. Strauss, A. Piazzolla,
J. Brahms, F. Kreisler
& Janoska Ensemble

Světově proslulý Janoska Ensemble přijede na festival prezentovat své druhé album *Revolution*.

© Julia Vesely

Bratři Ondrej, Roman a František Janoškovi a jejich švagr Julius Darvas spojili svět spontánního muzicírování s vytříbenou estetikou a virtuositou klasické hudby. Svůj unikátní „Janoska styl“ prezentovali celkem na čtyřech kontinentech, mimo jiné v newyorské Carnegie Hall, Opeře v Sydney, Seoul Arts Center nebo Elbphilharmonie v Hamburku. Spolupracovali s řadou význam-

ných uměleckých osobností například žánry – Annou Netrebko, Bobim McFerrinem, kubánským jazzovým klavíristou Michelelem Camilem nebo sedminásobným držitelem americké Grammy, zpěvákem Al Jarreau. V roce 2016 vydali svou první nahrávku na labelu Deutsche Grammophon s názvem *Janoska Style*, která získala Platinovou desku. Na Lednicko-valtický hudební

festival přijíždí se svým druhým, neméně úspěšným albem *Revolution*, inspirovaným kapelou Beatles. „Janoska Ensemble je jedno z neoriginálnějších uskupení, které se kdy pohybovalo v žánru klasické hudby, jazzu a latiny. Jejich inspirace je nevyčerpatelná a zasluhuje si pozornost a nadšení každého z nás,“ prohlásil o kvartetu slavný hollywoodský skladatel Lalo Schiffrin.

Víme, že každé vykrýváme určitou část pódia

Frontmani kapely Čechomor, Karel Holas a František Černý, ve svých plánech rozhodně nikdy nestáli při zdi. Když se s nimi ale setkáte, brzy pochopíte, že jednoduše chtějí dělat muziku, která je baví a přináší jim radost. Rodáci ze Svitav, kteří podle svých slov „šťastně zamrzli v sedmdesátkách“, zakončí letošní ročník LVHF společně se „svým“ Čechomorem, Moravskou filharmonií Olomouc a dirigentem Janem Kučerou.

Koncert kapely Čechomor s frontmany Karlem Holasem a Františkem Černým zakončí letošní jubilejní pátý ročník Lednicko-valtického hudebního festivalu.

O čem je Čechomor?

FČ: Jsme tak trochu pověstní tím, že rádi překračujeme nějaký hranice. Nemyslím schválně, nebo troufale, nebo abychom někoho urazili. Ale z důvodu, že je pořád co objevovat. Udělal tady někdy někdo něco se symfoňákem? Neudělal. Tak šup, uděláme, bude to

průšvih, ale uvidíme. A najednou máte nejspěšnější desku. Nemáme rádi dechovku? Tak uděláme desku s brassbandem! Naše projekty se rodí z takových bláznivých nápadů. Máme víze.

Přinesla vám popularita větší uměleckou svobodu?

KH: Ale jo, ale víte co, první deska se vám dělá krásně, druhá ještě líp, třetí super a čtvrtou už se ptáte: „Neudělali jsme to už?“ Vymyslet si můžete cokoli, ale pokud to má být originální, tak nad tím musíte daleko více přemýšlet a být k sobě více sebekritičej. A chtít se posouvat.

Slyším ve vašich písničkách Indii, Japonsko, Irsko, klasiku. Na jaké muzice jste vyrůstali?

KH: Sice jsem studoval klasické housle, ale v šestnácti jsem začal hrát jazz-rock, což byly v sedmdesátých letech kapely Mahavishnu Orchestra, Weather Report, Jean-Luc Ponty, všechny tyhle věci

So 17. 10. | 19:00

Zámecká jízdárna Valtice
Čechomor, J. Coleman
A. Sztaba

Jsem do sebe nějakým způsobem vstřebával. Pak jsem se dostal až ke keltské hudbě, skoro tři roky jsem hrál s Allanem Stivellem, což je světově hráč na keltskou harfu.

Jak jste se potkali?

No, úplně jednoduše. Jeli jsme hrát s kapelou České srdce do Bretaně, a tam jsem se na letišti zeptal: „Kdo je tady z těch bretaňských hudebníků nejslavnější?“ A oni řekli: „Allan Stivell.“ Tak jsem řekl: „S tím budu hrát.“

Vy jste takový trochu „střelec“? Vždycky říkám: „Kouknem se až úplně tam nejvyš a ono to tam někde dopadne.“

Na jakém principu funguje tandem František Černý a Karel Holas?

FČ: Od začátku jedeme v systému John Lennon a Paul McCartney, který je do dnešního dne neporazitelný. Tedy v podstatě tak, že byt Yesterday napsal Paul McCartney, tak celý svět ví, že ji napsali oba dva. To je frajeřina! A dobrý model.

Hlavně si pak dělíte autorskoprávní poplatky!

KH: Na to jsme teda nepomysleli! To, Franto, nevím, co s tím teď budeme dělat!

Musíte daleko více přemýšlet a být sebekritičej

Mám vás tak nějak spojené s Moravou, vy ale píšete i na české texty?

KH: Samozřejmě, máme i spoustu českých písniček. Víte, co jsem ale v těch zpěvnících vyzoroval, že v jednom kraji se určitá píseň zpívala takhle, ale pak putovala přes Česko, Polsko, Slovensko, tam se zpívala zase jinak, přitom text je stejný, jen melodie se mění, nebo naopak melodie je stejná, ale jiná slova. A to, že se objevily i tady i támhle, to z toho jde cejtít. FČ: Říkáš to úplně krásně. Tak jak ty písničky putovaly, tak s nima prostě putujeme i my. Nejkrásnější moravský písničky, alespoň pro mě, jsou na pomezí Slovenska a Moravy nebo na severu v goralské oblasti, taková energická záležitost, která nás baví. I pod-

lužácké jsou krásné. Spíš jsou nám bližší hudecké kapely. Je to větší bigbeat.

Proč si počítáte před koncertem do jedenácti? Přeci vás tolik není?
FČ: Muselo nás být jedenáct. Nebudeme přece počítat do jedenácti, když jsme tam třeba tři? Těch ostatních osm asi nebylo vidět!

Dostanu nějakou tesknou

Jasně. FČ: Ale tutově jsou počty vždycky správné. Je to jednoduchý, před koncertem potřebujete přepočítat všechny ovečky, jestli tam jsou. A tohle je dobrý způsob. Pro některé hudebníky, kteří jsou třeba dlouho na šňůře, znamená ten houf taky, aby věděli, kde jsou. Že jsou správně. A ještě se tam taky dávají strategický pokyny.

Něco jako: hrajte čistě?

FČ: Jako: „vemet to zprava“...

Myslíte na pódium?

KH: Hele, my víme z Roku dábla, že každé vykrýváme určitou část pódia.

To jsem se chtěla zeptat, jak vykrýváte?

KH: My vykrýváme pořád stejně a ostatní to musej doplnit.

Vy máte sektor vpravo?

FČ: Ne, ne, ne, my vykrýváme, jak chceme, a ostatní se musej přizpůsobit a doplnit nás.

KH: Takže koncert, to je taková hra na honěnou.

FČ: My jsme takový šidla, který si tam mohou dovolit, co chtějí. Poněvadž se nám třeba taky stane, že se nám změní nálada. Třeba dostanu nějakou tesknou, z ničeho nic, tak zahraju tesknou. A když ji začnu hrát, tak ostatní musej hrát taky, ne?

No nemusej!

FČ: Nemusej, to je pravda, to mě nikdy nenapadlo.

KH: Tak už pak nemusej chodit!

Tak proto jste obměnili kapelu! Ale teď vážně, jak to, že vás i po třiceti letech muzika evidentně pořád baví?

FČ: Podívejte se, nemůžeme zas až tak moc ovlivnit, jestli rozmrznou ledovce, ale máme možnost ještě pár let rozdávat lidem radost a zkusit zachovat písničky, který by se normálně ztratily. A zároveň se strašně bavít. A to je bohužel pro mě to nejdůležitější.

Bohužel?

KH: Bohudík!

Celý rozhovor najdete na lvhf.cz/rozhovorcechomor

Folklór mě naučil pokoře

V roce 2003 ji dokument České televize „Nehasit, hořím!“ zachytil jako zázračné dítě, které v Rudolfinu mistrně sekunduje Josefu Sukovi v Bachově Koncertu pro dvoje housle d moll. „Maestro mi tenkrát řekl, že hraji dobře,“ vzpomíná Markéta Janoušková.

Nechci se stylizovat do role čardášové princezny!

St 14. 10. | 19:00

Zámek Wilfersdorf
S. Bodorová, L. Janáček,
J. Hubay, C. Porumbescu,
J. Janoušek, Š. Čikoš

Houslistka Markéta Janoušková uvede v rakouském Wilfersdorfu program na pomezí folklóru a vážné hudby.

Dnes má tato mladá houslistka za sebou více než šest set koncertů po celé Evropě a USA, připravuje natáčení nového CD pro belgickou nadaci Hulencourt a koncert pro Fondation Louis Vuitton v Paříži. Na festivalu uvede 14. října v rakouském Wilfersdorfu svůj projekt FolkloreClassic, který se v roce 2012 probíjoval do finále prestižní soutěže Web Concert Hall Competition v USA. „Vyrůstala jsem na klasické hudbě,

folklór byl spíše záliba a inspirace, ale hudebnosti lidových muzikantů si vážím úplně stejně, jako těch klasických. Folklórní prostředí mě naučilo pokoře a otevřenosti vůči hudbě samotné,“ vyznává se Markéta. „V projektu FolkloreClassic propojujeme díla klasická, jež mají blízko k folklórním tradicím, s úpravami lidových písní. Snažím se hrát hlavně české, slovenské, občas maďarské autory – Janáčka, Bartóka,

Ilju Zeljenku nebo Sylvii Bodorovou. Naopak velmi nerada zarážuji skladby jako Montiho Čardáš. Nechci se stylizovat do role „čardášové princezny!“ Markéta žije v současné době v Berlíně, kde v roce 2019 ukončila studia na prestižní Vysoké hudební škole Hannse Eislera. Temperamentní houslistku, jejíž hvězda začíná viditelně zářit na evropském hudebním nebi, doprovodí Cimbálová muzika Jiřího Janouška.

Rezervace a nákup vstupenek na LVHF 2020
On-line na www.lvhf.cz | +420 774 710 621 | prodej@lvhf.cz | v prodejních místech LVHF (Brno, Břeclav, Lednice, Valtice, Mikulov, Ostrava, Praha, Plzeň) www.lvhf.cz/prodejni-mista-lvhf

Sledujte nás na sociálních sítích!
facebook.com/lvhf.cz
youtube.com/LVHFcz

www.lvhf.cz

generální partner

ZFP GROUP

za podpory

hlavní partneři

partneři

hlavní mediální partneři

ve spolupráci

